

ЗАКЉУЧАК

ПРАВНИ СТАТУС ИМОВИНЕ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА У ОДНОСУ НА КОЈУ ЈЕ ОДРЕЂЕНА МЕРА ПРИВРЕМЕНОГ ОДУЗИМАЊА ИЗ ЧЛАНА 25. ЗАКОНА О ОДУЗИМАЊУ ИМОВИНЕ ПРОИСТЕКЛЕ ИЗ КРИВИЧНОГ ДЕЛА

Имовина стечајног дужника у односу на коју је одређена мера привременог одузимања из члана 25. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, током важења мере не чини стечајну масу стечајног дужника и треба је предати на управљање и располагање Дирекцији за управљање одузетом имовином, а уколико имовина обухваћена наведеном мером не буде трајно одузета, исту ће Дирекција за управљање одузетом имовином, вратити и предати стечајним органима стечајног дужника који ће имовином располагати као накнадно пронађеном.

Образложење

Према одредби чл. 28 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, даном отварања стечајног поступка над правним лицем према коме је донето решење о привременом одузимању имовине, вредност имовине проистекле из кривичног дела сматра се доспелим износом на коме постоји право излучног намирења у корист Дирекције.

Из садржине наведеног члана 28. Закона, несумњиво произлази да Дирекција за управљање одузетом имовином на основу решења суда о привременом одузимању имовине може да истакне право излучног намирења према стечајном дужнику, које може да се уподоби са излучним захтевом излучног повериоца у стечајном поступку, без обзира на одређене термилошке разлике.

У стечају се повериоци јављају као стечајни, разлучни, заложни и излучни повериоци. Стечајни повериоци на дан покретања стечајног поступка имају необезбеђено потраживање према стечајном дужнику за разлику од разлучних поверилаца који имају заложно право, законско право задржавања или право намирења на стварима и правима о којима се воде јавне књиге или регистри и имају право на првенствено намирење из средстава остварених продајом имовине, односно наплате потраживање на којој су стекли то право. Заложни повериоци имају заложно право на стварима или правима стечајног дужника о којима се воде јавне књиге или регистри, а немају новчано потраживање према стечајном дужнику које је тим заложним правом обезбеђено. Излучни повериоци на основу свог стварног и личног права имају право да траже да се одређена ствар издвоји из стечајне масе, која у том случају не улази у стечајну масу.

Закон о стечају, излучно право везује за стварно право на ствари, а Закон о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, за доспели износ вредности имовине, али у циљу очувања вредности привремено одузете имовине која се даје на управљање Дирекцији. Полазећи од појма имовине из чл. 3 наведеног закона и садржине решења о привременом одузимању имовине, које између осталог садржи и податке о врсти и

вредности имовине која се одузима, може се закључити да Дирекција као излучни поверилац стиче право излучног намирења на основу решења суда о привременом одузимању и то на имовини стечајног дужника стеченој путем имовинске користи за коју постоји основана сумње да је стечена кривичним делом или на другој имовини у вредности имовинске користи коју је окривљени пренео на стечајног дужника.

Према Закону о стечају, стечајна маса обухвата целокупну имовину стечајног дужника у земљи и иностранству на дан отварања стечајног поступка, као и имовину коју је стечајни дужник стекао током стечајног поступка. Последица постојања излучног права Дирекције на имовини стечајног дужника би била да иста не улази у стечајну масу стечајног дужника. Сходно томе имовина која је предмет мере привременог одузимања не би могла бити уновчена од стране стечајног управника, нити би се по основу исте могла остварити новчана средства за деобну масу намењену за поделу стечајним повериоцима. Како имовина стечајног дужника у односу на коју је одређена мера привременог одузимања из члана 25. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, током важења мере не чини стечајну масу стечајног дужника исту треба предати на управљање и располагање Дирекцији за управљање одузетом имовином, а какав је став и заузет на заједничкој седници апелационих судова са територије Републике Србије, Привредног апелационог суда и Врховног касационог суда одржаног у Београду дана 02.12.2022. године.

(Закључак усвојен на седници Грађанског одељења Врховног суда одржаној 6.6.2023. године)